

ANMELDELSE KRISTENDOMSKUNDSKAB 30. okt. 2018 | kl. 07:51

De andres liv og tro

Af: Abalone Hornum

Fire korte dokumentarfilm om fire børns trosretninger giver god grobund for undervisning i øjenhøjde.

Fakta

Titel

Min tro

Gratis

Forlag

DR

På DR Ultra kunne man i ugen efter efterårsferien se fire korte dokumentarfilm i serien "Min tro". Hver film følger et troende barns hverdag med udgangspunkt i en udfordring i barnets liv, herunder hvordan han eller hun forsøger at løse det. DR har indgået et samarbejde med Clio Online om et tilhørende materiale til mellemtrinnet kaldet "Hvem er jeg?"

Og hvis man som lærer i kristendomskundskab er på udkig efter en indgang til de store spørgsmål i livet, er undervisningsforløbet "Hvem er jeg?" et godt sted at starte. Onlinematerialet er nemt at gå til med en kort introduktion og klare læringsmål opstillet som påstande, eleverne selv aktivt skal tage stilling til i begyndelsen og igen i evalueringen af forløbet.

Med kaffen dampende om kap med forventningerne sætter jeg mig for at se de fire film og undervisningsmaterialet. Det er ikke ofte, man får en mulighed for at give børn en indsigt i det levede trosliv i øjenhøjde. Og som fluen på væggen følger jeg hverdagen for Lukas i pinsebevægelsen, Natalie som Jehovas vidne, Asmir som muslim og sufist og Mira med sin heksetro, wicca. Fire forskellige og specifikke trosretninger med mange normer og ritualer. Og udfordringerne har divergerende karakterer. Mira både frygter og glæder sig til sin menstruation og fejrer det ved et ritual i skoven, hvor hun begraver og siger farvel til barndommen. Lukas lever med en hjertefejl, der betyder, at han ikke kan løbe uden at blive forpustet. Da skolernes motionsdag nærmer sig, beder han for at kunne løbe med sine kammerater. Natalies onkel har begået selvmord, og hun savner ham, men finder trøst i, at de mødes igen i paradiset have. Asmir skal spille Orla i "Gummi Tarzan" og vil gerne lære sig selv at kende, selvom det er svært og måske tager 100 år.

Undervisningsforløbet kredser om hovedspørgsmålet "hvem er jeg?" og hvilken betydning tro kan have for, hvordan man besvarer dette spørgsmål.

I første del af undervisningsforløbet arbejder eleverne med udgangspunkt i filmene, mens de i anden del i grupper sætter deres refleksioner og viden yderligere i spil ved at svare på spørgsmål med både billede og tekst. Et eksempel er: Hvad er paradiset, og hvordan forestiller vi os, at det ser ud?

De fire film efterlader seeren med mange gode spørgsmål, og her formår materialet at hjælpe med at fokusere og tage livtag med livsfilosofiske emner som: Hvad er en verden uden ondt? Hvem er jeg? Konkrete spørgsmål efter hver filmvisning leder frem til de større livsfilosofiske personlige spørgsmål, hvilket fungerer fantastisk og gør det nemt at gå til for underviseren.

Før hver film er der en kort gennemgang af de forskellige trosretninger. Og en sådan forforståelse fungerer virkelig godt. Min indre religionslærer bliver dog stødt på manchetten, da jeg læser, at Jehovas vidner og pinsebevægelsen beskrives som kristne bevægelser, imens den muslimske drengs tro blot karakteriseres som islam. Asmir praktiserer sufisme, en mystisk bevægelse inden for islam, hvor man forsøger at komme tættere på Gud ved hjælp af blandt andet meditative teknikker og med tiden blive et med Gud. Altså en markant anderledes måde at praktisere islam på. Ergo bør forforståelsen indeholde et afsnit om sufismen.

Der er ikke tale om informationsfilm, og det ville virkelig også ødelægge fornøjelsen ved dette her "show it, don't tell it"-koncept, der kan være med til at udvide elevernes horisont og nedbryde fordomme. Jeg glæder mig i hvert fald til flere fluen på væggen-øjeblikke, når flere modige børn og familier åbner døren til livet som troende.

Blog: Min tro

Vandkunsten 12, 1467 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk